

תת"ע 6530/12/20 - מדינת ישראל נגד אפלצ'יוק גנאדי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 6530-12-20 מדינת ישראל נ' אפלצ'יוק גנאדי
תיק חיצוני: 90516248912

בפני	כבוד השופט אריה זרזבסקי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אפלצ'יוק גנאדי

החלטה

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, שעניינה אי ציות לאור אדום בנסיבות מחמירות. על פי האמור בכתב האישום העבירה בוצעה ביום 14.02.2020.

ב"כ הנאשם ביקש להורות על מחיקת כתב האישום מחמת התיישנות, לטענתו, המדובר בעבירה המבוססת על תיעוד מצלמות א'3 ומועד ביצוע העבירה הינו מיום 14.02.2020. על פי סעיף 225 (א) (1) לחוק סדר הדין הפלילי על המשיבה להמציא לנאשם הודעה על ביצוע העבירה בפרק זמן של 4 חודשים. לנאשם נשלח זימון לדין ביום 20/7/20 וזאת לאחר שחלפו למעלה מ-4 חודשים מועד ביצוע העבירה. אין כל אישור מסירה המעיד על כך שבארבעת 4 החודשים נשלחה הודעה כאמור לנאשם.

בנוסף, ב"כ הנאשם התנגד להגשת המסמך שהופק מהמערכות המשטרתיות, פלט ממערכת משטרתית אינו מהווה אישור על שליחת הדואר ויש להציג אישור רשמי מדואר ישראל המעיד על כך שדבר הדואר נשלח, בנסיבות האלה יש לקבל את טענת ההתיישנות.

ב"כ המאשימה טוענת כי ביום 23.02.2020 כשבוע לאחר שהדוח התקבל, נשלחה לנאשם הודעה בדבר ביצוע העבירה וזאת על פי מסמך שהופק מהמערכת המשטרתית. המסמך מעיד על השתלשלות הדברים ולפיו, ביום 25.08.2020 הדואר חזר מהסיבה "עזב". כמו כן, דבר הדואר נשלח לכתובת המעודכנת של הנאשם. לטענת המאשימה, בנסיבות העניין סבורה המאשימה, כי אין דבר בטענת ההתיישנות ויש לדחותה.

דין והכרעה

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע בסעיפים 229א ו- 225א(1)(1) כי כאשר מדובר בכתב אישום המבוסס על צילום רכב אין להגיש בגינו כתב אישום אלא אם נמסרה לנאשם הודעה על ביצוע העבירה תוך 4 חודשים ממועד ביצוע העבירה.

בתקנה 44 א לתקנות סדר דין פלילי נקבע לאמור:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

בעפ"ת (מחוזי ת"א) 47331-02-16 אהד דרייפוס נ' מדינת ישראל (נבו 10.03.2016) נקבע:

"כאשר עסקינן בהוראת דין היוצרת חזקה כה מרחיקת לכת, צריך שהמסמך, הדואר הרשום, יהיה ממולא כהלכה כדי שיהיה ברור שהדואר הרשום אכן נשלח, ויתרה מכך הפתק הנדרש והמזמין את המערער לקחת את הדואר אכן יגיע אליו".

בכדי שחזקת המסירה תתגבש, היינו, הנטל יעבור מכתפי המאשימה לכתפי הנאשם, על הנאשם להוכיח כי לא קיבל הודעה מסיבות שאינן תלויות בו ועל התביעה להוכיח כי דבר הדואר אכן נשלח.

במקרה דנן, המאשימה ביקשה להציג פלט מהמערכת המשטרית בכדי להוכיח כי אכן נשלחה הודעה על ביצוע העבירה או הזמנה לדין, במועדים הקבועים בחוק וכי עמדה בנטל המוטל על כתפיה.

סעיף 36 לפקודת הראיות קובע לאמור:

(א) רשומה מוסדית תהא ראייה קבילה להוכחת אמיתות תוכנה בכל הליך משפטי, אם נתקיימו כל אלה -

...

...

(ג) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על רשומה אשר נערכה על ידי רשות מרשויות החקירה או התביעה הפלילית והמוגשת בהליך פלילי על ידי רשות כאמור. אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפסול או להגביל הגשת רשומה כאמור, אם ניתן להגישה בהתאם להוראות סעיף 39ב.

בהקשר זה נקבע בעפ"ת (מחוזי מרכז) 35126-02-16 פינבלט זכריה נ' מדינת ישראל (נבו 05.09.2016) :

"... המשטרה המספקת שירות לציבור הינה "מוסד" והמסמכים הנערכים על ידה במהלך פעילותה הרגילה, כמו הודעות ותשלומי קנס, הינם לכאורה "רשומה מוסדית"."

בהמשך נקבע:

"עינינו הרואות כי סעיף 36(ג) קובע במפורש כי הוראות סעיף 36(א) לא יחולו על רשומה אשר נערכה על ידי רשות מרשויות החקירה או התביעה הפלילית והמוגשת בהליך פלילי על ידי רשות כאמור. ה"רשומה מוסדית", נושא הדיון (ת/1) נערכה על ידי התביעה המשטרתית והוגשה על ידה במסגרת ההליך הפלילי, לפיכך אינה בבחינת "רשימה מוסדית" הקבילה מכוח סעיף 36(א) לפקודת הראיות."

פלט מהמערכת המשטרתית הינו "רשימה מוסדית" שאינה יכולה לשמש כראיה קבילה במשפט פלילי, משכך המאשימה לא הצליחה בעמוד בנטל ולהוכיח כי הומצאה לנאשם הודעת קנס כדין, לא כל שכן בפרק הזמן הקבוע בחוק.

לאור כל האמור לעיל, אני מקבל את טענת התיישנות ומורה על מחיקת כתב האישום.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' שבט תשפ"ב, 09 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.